

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Tatiany Hanečkovej v právnej veci navrhovateľky: **OH**, bytom P č. 1/135, D, proti odporcovi: **OPÚ vo Z**, Š č. 12, Z, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23Sp/1/2007-19 zo dňa 5.4.2007, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23Sp/1/2007-19 zo dňa 5.4.2007 **potvrďuje**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. 2004/3414/R 654-2 zo dňa 3.1.2007, ktorým odporca vyslovil, že navrhovateľka spĺňa podmienky na priznanie práva na náhradu za pozemky v k. ú. D v zmysle § 3 ods. 1, písm. l/ a m/ zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) a zároveň rozhodol, že pozemky nemožno vrátiť z dôvodu uvedeného v § 6 ods. 1, písm. a/ a d/ zákona, preto budú navrhovateľke prevedené bezplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu alebo sa jej poskytne finančná náhrada.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie a žiadala vrátenie pozemkov s parc. č. x a y, ktoré nie sú zastavané a za pozemok s parc. č. z žiadala finančnú náhradu podľa cenníka v danej lokalite mesta D trhovou cenou.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky trval na svojom závere, že navrhovateľka splnila podmienky podľa § 3 ods. 1 písm. l/ a m/ zákona, nakoľko

predmetný pozemok neslúžil na účel, na ktorý bol vyvlastnený a bol vyvlastnený bez vyplatenia náhrady.

Uviedol, že ku dňu účinnosti zákona bola vyvlastnená časť pôvodnej parc. č. a začlenená do parc. C KN č. z a b, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb a z časti sú zastavané. Zvyšná časť pozemku je zabratá do parc. č. C KN č. x a y, ktoré sú vo vlastníctve fyzickej osoby a Mesta D, zatiaľ nezastavané.

Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého Mesto D ani fyzická osoba, ktorá je vlastníkom parc. C KN 1728, nie sú povinnými osobami a preto má navrhovateľka právo na náhradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu i z administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľka si uplatnila reštitučný nárok na vrátenie pozemkov uvedených v rozhodnutí správneho orgánu nachádzajúcich sa v k. ú. D z dôvodu podľa § 3 ods. 1, písm. l/ a m/ zákona, vyvlastnených bez vyplatenia náhrady rozhodnutím MsNV v D – odboru výstavby a územného plánovania č. Výst. 981/336-85 Mč. zo dňa 16.9.1985.

Napadnutým rozhodnutím odporca priznal navrhovateľke právo na náhradu za uvedené pozemky, pretože tieto nikdy neslúžili účelu, pre ktorý boli vyvlastnené a nebola za ne vyplatená náhrada. Keďže predmetné pozemky sú vo vlastníctve fyzických osôb a Mesta D, ktoré nie sú povinnými osobami podľa § 4 ods. 1 zákona, odporca zároveň rozhodol, že navrhovateľke sa priznáva za tieto pozemky náhrada podľa § 6 ods. 2 a ods. 5 zákona, teda že jej budú prevedené bezplatne iné pozemky v primeranej výmere a bonite alebo sa jej vyplatí finančná náhrada.

Proti rozhodnutiu podala navrhovateľka na krajskom súde opravný prostriedok s odôvodnením, že za pozemok č. z si žiada finančné odškodnenia podľa trhovej ceny v danej lokalite a ostatné pozemky, ktoré nie sú zastavané, žiada vrátiť.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil, pretože mal za preukázané skutočnosti tak, ako ich zistil odporca.

Podľa § 3 ods. 1 zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku:

l/ vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená.

m/ vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 4 ods. 1 zákona povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy, a poľnohospodárske družstvá.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1).

Podľa § 6 zákona v prípade uvedenom v odseku 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a bonite, v akej boli jej pôvodné pozemky, a to ak možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, ak s tým oprávnená osoba súhlasí, alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada (ods. 2).

Podľa § 8a zákona pri poskytnutí finančnej náhrady oprávnenej osobe podľa § 6 ods. 2 sa postupuje podľa ustanovenia cenového predpisu platného ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku.

Zo spisu vyplýva, že časť pôvodnej parc. č. a bola začlenená do parc. C KN č. z a b, ktoré sú vo vlastníctve fyzických osôb a z časti sú zastavané. Zvyšná časť pozemku je zabratá do parc. č. C KN č. x a y, ktoré sú vo vlastníctve fyzickej osoby a Mesta D. Je teda zrejmé, že vyvlastnené pozemky (u pozemkov s parc. č. x a y, napriek tomu, že nie sú zastavané) nemožno vrátiť, pretože je tu prekážka stanovená ustanovením § 6 ods. 1, písm. a/ zákona, teda že sú vo vlastníctve fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá nie je povinnou osobou.

K námietke navrhovateľky o výške finančnej náhrady za pozemok s parc. č. z je treba uviesť, že finančná náhrada sa určuje v súlade s § 8a zákona. Navyše, napadnutým rozhodnutím odporca neurčoval výšku náhrady, ale vyslovil len záver, že navrhovateľka spĺňa podmienky pre priznanie náhrady za vyvlastnené pozemky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom k vyššie uvedenému, sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP, navrhovateľke trovy odvolacieho konania nepriznal, lebo nebola úspešná.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. februára 2008

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Kavivanovová Ľubica